

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Milana Podhrázkého a Petra Mikeše v právní věci žalobce: **M. G.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 11. 2019, čj. MPSV-2019/181260-421/1, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 10. 2022, čj. 32 A 1/2020-41,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce byl na základě písemné žádosti o zprostředkování zaměstnání od 4. 2. 2019 zařazen Úřadem práce České republiky – krajskou pobočkou v Brně (dále „úřad práce“) do evidence uchazečů o zaměstnání. Od 15. 4. 2019 byl žalobce ošetřující lékařkou uznán dočasně neschopným plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání z důvodu nemoci nebo úrazu. Byly mu povoleny vycházky v době od 12:00 do 18:00 hodin. Jako místo pobytu v době dočasné neschopnosti byla v potvrzení uvedena adresa H. X. Při kontrole dodržování režimu dočasné neschopnosti 14. 6. 2019 v 9:30 hodin pracovnice úřadu práce žalobce na této adrese nezastihly, jeho nepřítomnost měla potvrdit jeho partnerka, která měla sdělit, že se žalobce na uvedené adrese nezdržuje. O provedené kontrole byl pořízen záznam (dále „záznam o kontrole“).

[2] Rozhodnutím ze 17. 7. 2019, čj. VYC-402/2019-S1, úřad práce podle § 30 odst. 2 písm. f) a odst. 3 a § 31 písm. d) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, žalobce vyřadil od 14. 6. 2019 z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu výše popsaného maření součinnosti s úřadem práce (dále „rozhodnutí úřadu práce“).

[3] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí úřadu práce potvrdil. Jako novou skutečnost a nový důkaz, k nimž nepřihlížel, posoudil stěžejní odvolací námitku žalobce, že v době kontroly doma byl, avšak v jiné části domu a

neslyšel zvonění, přičemž jeho partnerka ve zlosti po partnerské hádce kontrolujícím pracovním sdělila, že neví, kde se žalobce nachází.

[4] Krajský soud v Brně výše uvedeným (nyní napadeným) rozsudkem rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Vzhledem k tomu, že vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání je krajní opatření, je podle krajského soudu nutné, aby porušení povinností, resp. maření součinnosti s úřadem práce, bylo zjištěno bez důvodných pochybností. Jde o zásadní zásah do sféry uchazeče o zaměstnání, a proto mu musí předcházet pečlivé zjišťování skutkového stavu a prokázání porušení povinností uchazeče o zaměstnání. V projednávané věci však správní orgány nezjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, neboť si na podporu svých závěrů neobstaraly dostatečné podklady pro vydání rozhodnutí. Nebylo proto náležitě prokázáno, že žalobce mařil součinnost s úřadem práce tím, že by porušil některou svoji povinnost uchazeče o zaměstnání. Vznikly tak důvodné pochybnosti ohledně zjištěného skutkového stavu. V této souvislosti měl žalovaný správně zohlednit tvrzení uvedená žalobcem a jeho partnerkou v rámci odvolacího řízení, jimiž upřesnili, jak se události v průběhu kontroly sebehly, a která nepředstavovala nové skutečnosti ani nové důkazy, jelikož je, byť méně konkrétně, uvedl již v prvostupňovém správním řízení.

II. Obsah kasační stížnosti

[5] Žalovaný (dále „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností, jíž navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[6] Napadený rozsudek považuje za nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů. Krajský soud se totiž nedostatečně zaobíral spisovou dokumentací a právní argumentací stěžovatele, a ani neuvedl, proč jeho argumentaci opírající se o zjištění ze spisu považuje za lichou. Krajský soud pochybil rovněž tím, že shledal tvrzení partnerky žalobce, že se žalobce v místě kontroly nezdržoval, za nejednoznačné, aniž tuto úvahu opřel o jakýkoliv argument. Stěžovatel označil rozhodnutí krajského soudu za nepřesvědčivé také z důvodu, že se zcela opomenul zabývat samotným záznamem o kontrole, jenž svědčí o tom, že se žalobce na daném místě nenacházel.

[7] Dále nesouhlasí s posouzením, že sdělení partnerky žalobce v době provedení kontroly, zachycené v záznamu o kontrole, bylo nejednoznačné. Podle stěžovatele partnerka naopak jednoznačně vyjádřila, že žalobce se na předmětné adrese nezdržuje. Úřadu práce tak nelze klást k tíži, že se nepokusil o telefonický kontakt s žalobcem za účelem ověření jeho přítomnosti. Závěr krajského soudu o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu proto odporuje obsahu spisové dokumentace. Žalobce proti zjištění úřadu práce z provedené kontroly nejprve neměl výhrady, zpochybnil je až v rámci odvolání. Jeho vyjádření před vydáním rozhodnutí úřadu práce, že partnerka nemusela ve zlosti mluvit zcela pravdu, je podle stěžovatele nekonkrétní, a proto nijak nepopírá jeho vlastní tvrzení, že opustil společnou domácnost. Stěžovatel je přesvědčený, že nepřítomnost žalobce v místě, kde se měl v době dočasné neschopnosti zdržovat, byla jednoznačně prokázána záznamem o kontrole. Bylo proto na žalobci, aby případně doložil či označil důkazy prokazující, že se na dané adrese skutečně v době kontroly nacházel. Neurčitá tvrzení za takovýto důkaz pokládána být nemohou. Nadto, jestliže se žalobce údajně v okamžiku kontroly zdržoval na

pokračování

adrese uvedené v potvrzení o dočasné neschopnosti, ačkoli dle svého jiného vyjádření na této adrese dlouhodobě nepobýval, bylo jeho povinností zajistit, aby byl zastížen a mohla být provedena řádná kontrola. Závěry krajského soudu ohledně návštěv dětí na adrese, kde proběhla kontrola, podle stěžovatele odporují spisové dokumentaci.

[8] Žalobce se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[9] Podle § 104a odst. 1 s. ř. s., s účinností od 1. 4. 2021, platí, že rozhodoval-li po 31. 3. 2021 před krajským soudem o věci specializovaný samosoudce, a kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud jako nepřijatelnou. Při rozhodování o přijatelnosti kasační stížnosti Nejvyšší správní soud vychází z judikaturně ustálených kritérií, která pramení ze závěrů usnesení NSS z 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS. Tyto závěry jsou použitelné i po novele s. ř. s. zákonem č. 77/2021 Sb. (usnesení NSS z 5. 8. 2021, čj. 10 Azs 196/2021-30, bod 4).

[10] Kasační stížnost podanou žalovaným správním orgánem lze považovat za přijatelnou, pokud by bylo shledáno zásadní pochybení krajského soudu při výkladu hmotného nebo procesního práva, případně pokud by tento soud nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu (usnesení NSS z 29. 11. 2023, čj. 1 Azs 203/2023-48, bod 9 a tam citovaná judikatura).

[11] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[12] Žádná část kasační argumentace podle Nejvyššího správního soudu nezakládá přijatelnost kasační stížnosti. Kasační stížnost nevyvolává otázky, které by dosud nebyly v judikatuře Nejvyššího správního soudu řešeny nebo byly řešeny rozdílně či vyžadovaly učinit judikaturní odklon. Nejedná se ani o případ zásadního pochybení krajského soudu při výkladu hmotného nebo procesního práva. Krajský soud naopak posoudil případ žalobce v souladu s ustálenou judikaturou, od níž Nejvyšší správní soud nemá důvod se odchýlit.

[13] Nejvyšší správní soud v souvislosti s námitkou nepřezkoumatelnosti rozsudku krajského soudu, neshledal zásadní pochybení krajského soudu.

[14] Má-li být soudní rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být zřejmé, jaký skutkový stav vzal správní soud za rozhodný a jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností. Uvedené musí nalézt svůj odraz v odůvodnění dotčeného rozhodnutí. Nepřezkoumatelné je tedy takové rozhodnutí, které nelze přezkoumat pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno.

[15] Napadený rozsudek netrpí žádnou vadou nepřezkoumatelnosti, jak ji vykládá ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu (rozsudky NSS z 6. 2. 2020, čj. 5 Afs 344/2019-30, bod 16, a ze 4. 3. 2022, čj. 5 As 158/2021-36, bod 18, a tam citovaná judikatura). Z odůvodnění rozsudku krajského soudu je jasně seznatelné, na základě kterých úvah soud dospěl ke svým závěrům. O tom ostatně svědčí již to, že stěžovatel byl bez potíží schopen proti závěrům krajského soudu

zformulovat kasační námitky mířící do věci samé. Navíc, stěžovatel ani blíže neuvedl, které jeho právní argumenty měl krajský soud pominout. Jde-li o hodnocení sdělení partnerky žalobce, je z bodu 38 napadeného rozsudku, ale především z kontextu celého odůvodnění, patrné, že krajský soud na možnou nejednoznačnost tohoto sdělení usuzoval z vyjádření žalobce v rámci prvostupňového správního řízení a řízení o odvolání. Není ani pravda, že krajský soud se opomenul zabývat samotným záznamem o kontrole. Z odůvodnění napadeného rozsudku je zřejmé, že z pohledu krajského soudu došlo ke zpochybnění skutkového stavu, jak jej popsaly pracovnice úřadu práce v záznamu o kontrole, a to na základě tvrzení žalobce a jeho partnerky, že se události v průběhu kontroly sebehly jinak.

[16] Jde-li o kasační námitky mířící do věci samé, ani ty nezakládají přijatelnost kasační stížnosti. Z celé kasační stížnosti je evidentní, že stěžovatel považuje za klíčový a v podstatě nezpochybnitelný důkaz o zjištěném skutkovém stavu (nepřítomnosti žalobce v místě, kde byl povinen se v době dočasné neschopnosti zdržovat) záznam o kontrole sepsaný pracovníky úřadu práce. Podstata těchto kasačních námitek se tak týká zjišťování skutkového stavu, respektive nesouhlasu s tím, jak krajský soud posoudil postup správních orgánů při zjišťování skutkového stavu.

[17] K tomu je třeba připomenout, že je to především krajský soud, který je oproti Nejvyššímu správnímu soudu povolán zhodnotit napadené správní rozhodnutí v tzv. plné jurisdikci, včetně otázek skutkových, o nichž si sám učiní úsudek. Zásah ze strany Nejvyššího správního soudu je v tomto ohledu výjimečný a omezuje se zpravidla na vady řízení a dokazování ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. (rozsudky NSS z 1. 3. 2017, čj. 6 As 256/2016-79, bod 21, či z 13. 5. 2020, čj. 6 Afs 7/2020-52, bod 23). Nejvyšší správní soud má tedy v řízení o kasační stížnosti zasahovat do hodnocení skutkových otázek, které provedl krajský soud, pouze tehdy, bylo-li řízení před krajským soudem zatíženo vadou.

[18] Žádné takové vady, spočívající v zásadním pochybení při výkladu hmotného nebo procesního práva či v nerespektování ustálené judikatury, se krajský soud v nyní projednávané věci nedopustil. Jeho závěry ohledně zpochybnění záznamu o kontrole se nikterak nevyvíkají ustálené rozhodovací praxi ve vztahu k protokolaci kontrolních zjištění a jejich užití jako důkazních prostředků ve správním řízení (rozsudek NSS z 2. 11. 2022, čj. 8 As 64/2021-45, body 24 a 25 a tam uvedená judikatura a další zdroje).

[19] Jde-li pak o otázku koncentrace řízení spojenou s nemožností uvádět nové skutečnosti a navrhopat provedení nových důkazů, v řízení o vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání, zahajovaném z moci úřední, se podle Nejvyššího správního soudu koncentrační zásada nepoužije v situaci, kdy si úřad práce nesplnil své povinnosti ve smyslu § 3 správního řádu (rozsudky NSS z 5. 11. 2021, čj. 5 Ads 296/2020-30, bod 21 a tam citovaná judikatura, a z 8. 8. 2023, čj. 2 Ads 269/2022-23, bod 19), což byl podle krajského soudu i tento případ (bod 43 napadeného rozsudku).

IV. Závěr a náklady řízení

[20] Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a proto ji podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

pokračování

[21] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve spojení § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu NSS z 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, bod 53, a usnesení NSS z 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, bod 18). Stěžovatel nebyl ve věci úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce jako úspěšný účastník by měl právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, avšak podle obsahu soudního spisu mu žádné náklady v tomto řízení nevznikly. Proto mu Nejvyšší správní soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 22. února 2024

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu